

Śpiewnik Zespołu Wokalnego przy Szpitalu MSW

Pieśni patriotyczne

Spis treści

Hymn Warmiński.....	3
Maszerują chłopcy.....	3
O mój rozmarynie.....	4
Przybyli ułani pod okienko.....	4
Białe róże.....	5
Dziś do ciebie przyjść nie mogę.....	5
Raduje się serce.....	6
Legiony.....	6
Płonie ognisko.....	7
Serce w plecaku.....	7
Mury.....	8
Matczyne ręce.....	8
Wojenko wojenko.....	9
Hej hej ułani.....	9
My ze spalonych wsi.....	9
Rozszumiały się wierzby płaczące.....	10
Marsz pierwszego korpusu.....	10
Oka.....	11
Pieśń o wodzu miłym.....	11
Żeby Polska była Polską.....	12
Czerwone maki.....	12

Hymn Warmiński

O Warmio moja miła
Rodzinna ziemio ma.
Tyś mnie do snu tuliła,
Miłością pierś ma drga
Zdradziecko byłaś wzięta,
Bo chytry był nasz wróg
Niewoli srogie pęta,
Rozerwał dziś sam Bóg!

My Warmii wierne dzieci
Kochamy ten nasz kraj,
Po latach burz, zamieci
Zabłysnął szczęścia raj.
Olsztyński zamek stary,
Krzyżactwa mieścił ród,
Dziś polskie tam sztandary
I odrodzenia cud.

Gnębiły Warmię wrogi,
aż światem wstrząsnął bój
I biały orzeł drogi
Lot ku niej zwrócił swój.
O Warmio zmartwychwstała,
Twych dzieci usłysz śpiew
O Warmio, Polska cała,
Za ciebie lała krew.

Maszerują chłopcy

Nie noszą lampasów, lecz szary ich strój,
Nie noszą ni srebra, ni złota,
Lecz w pierwszym szeregu, podąża na bój
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują chłopcy, maszerują,
Karabiny błyszczą, szary strój,
A przed nimi drzewa salutują,
Bo za naszą Polskę idą w bój!

Idą, a w słońcu kołysze się stal,
Dziewczęta zerkają zza płota,
A oczy ich dumnie utkwione są w dal,
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują chłopcy... itd

Nie grają im surmy, nie huczy im spiż,
A śmierć im pod stopy się miota,
Lecz czoła ich dumnie wzniesione są wzwyż,
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują chłopcy... itd

Miarowo bagnetów kołysze się łan,
A w sercu ich szczera ochota,
Ze śpiewam do boju wyrusza jak w tan,
Piechota, ta szara piechota.

Maszerują chłopcy... itd

O mój rozmarynie

O mój rozmarynie, rozwijaj się
O mój rozmarynie rozwijaj się
Pójdę do dziewczyny, pójdę do jedynej
Zapytam się.

A jak mi odpowie: nie kocham cię,
A jak mi odpowie nie kocham cię,
Ułani werbują, strzelcy maszerują
Zaciągnę się.

Dadzą mi konika cisawego
Dadzą mi konika cisawego
I ostrą szabelkę, i ostrą szabelkę
Do boku mego.

Dadzą mi kabacik z wyłogami
Dadzą mi kabacik z wyłogami
I czarne buciki i czarne buciki
Z ostrogami

Dadzą mi manierkę z gorzałczyną
Dadzą mi manierkę z gorzałczyną
Ażebym nie tęsknił, ażebym nie tęsknił
Za dziewczyną.

Pójdziemy z okopów na bagnety,
Pójdziemy z okopów na bagnety,
Bagnet mnie ukłuje, śmierć mnie ucałuje,
Ale nie ty.

Przybyli ulani pod okienko

Przybyli ulani pod okienko, (bis)
Pukają, wołają: "puść panienko! "(bis)

Zaświecił miesięczek do okienka,
W koszulce stanęła w nim panienka.

"O Jezu, a cóż to za wojacy?"
"Otwieraj! Nie bój się to czwartacy!"

"O Jezu! A dokąd Bóg prowadzi?"
"Warszawę odwiedzić byśmy radzi.

Gdy zwiedzim Warszawę, już nam pilno
Zobaczyć to stare nasze Wilno.

. A z Wilna już droga jest gotowa,
Prowadzi prościutko aż do Lwowa.

"O Jezu, a cóż to za mizeria?"
"Otwórz no, panienko! Kawaleria."

Przyszliśmy napić nasze konie,
Za nami piechoty pełne błonie."

"O Jezu! A cóż to za hołota?"
"Otwórz panienko! To piechota!"

Panienka otwierać podskoczyła,
Żołnierzy do środka zaprosiła

Białe róże

Rozkwitają pąki białych róż,
Wróć, Jasieńku, z tej wojenki już,
Wróć, ucałuj, jak za dawnych lat,
Dam ci za to róży najpiękniejszy kwiat.

Kładłam ci ja idącemu w bój,
Białą różę na karabin twój,
Nimeś odszedł, mój Jasieńku, stąd,
Nimeś próg przestąpił, kwiat na ziemi
zwiadł.

Przyszła wiosna lato jesień już
Przekwitły pąki białych róż
Cóż ci teraz dam, Jasieńku, hej,
Gdy z wojenki wrócisz do dziewczyny swej.

Ponad stepem nieprzejrzana mgła
Wiatr w burzanach cichuteńko łka.
Przyszła zima opadł róży kwiat
Poszedł w świat Jasieńko zginął za nim ślad.

Jasieńkowi nic nie trzeba już,
Bo mu kwitną pąki białych róż,
Tam pod dębem , gdzie w wojence padł,
Rozkwitł na mogile białej róży kwiat.

Nie rozpaczaj, lube dziewczę, nie,
W polskiej ziemi nie będzie mu źle.
Policzony będzie trud i znój,
Za Ojczyznę poległ ukochany twój.

Dziś do ciebie przyjść nie mogę,

Dziś do ciebie przyjść nie mogę,
Zaraz idę w nocy mrok,
Nie wyglądam za mną oknem,
W mgłę utonie próżno wzrok.
Po cóż ci, kochanie, wiedzieć,
Że do lasu idę spać.
Dłużej tu nie mogę siedzieć,
Na mnie czeka leśna brać.
Dłużej tu nie mogę siedzieć,
Na mnie czeka leśna brać.

Księżyc zaszedł hen, za lasem,
We wsi gdzieś szczekają psy,
A nie pomyśl sobie czasem,
Że do innej tęskno mi.
Kiedy wrócę znów do ciebie,
Może w dzień ,a może w noc,
Dobrze będzie nam jak w niebie,
Pocałunków dasz mi moc,
Dobrze będzie jak w niebie,
Pocałunków dasz mi moc

Gdy nie wrócę, niechaj z wiosną
Rolę moją sieje brat.
Kości moje mchem porosną
I użyźnią ziemi szmat.
W pole wyjdź pewnego ranka,
Na snop żyta dłonie złóż
I ucałuj jak kochanka,
Ja żyć będę w kłosach zbóż.
I ucałuj jak kochanka,
Ja żyć będę w kłosach zbóż

Raduje się serce

Raduje się serce, raduje się dusza,
Gdy Pierwsza Kadrowa na wojenkę rusza.

Oj da, oj da dana, kompanio kochana,
Nie masz to jak Pierwsza, nie!

Chociaż do Warszawy mamy długą drogę,
Przecież jednak dojdziem, byle by iść w
nogę.

Oj da, oj da dana....itd

Gdy Moskal, psia wiara, drogę nam zastąpi,
Kulek z manniichera nikt mu nie poskąpi.

Oj da, oj da dana....itd

Kiedy wybijemy po drodze Moskali,
Ładne warszawianki będziemy całowali.

Oj da, oj da dana....itd

Chociaż w butach dziury i na portkachłaty,
To Pierwsza Kadrowa pójdzie na armaty.

Oj da, oj da dana....itd

A gdy się szczęśliwie zakończy powstanie,
To Pierwsza Kadrowa gwardyją zostanie.

Oj da, oj da dana....itd

Legiony

Legiony to żołnierska nuta,
Legiony to straceńców los!
Legiony to żołnierska buta,
Legiony to ofiarny stos.

My pierwsza brygada, strzelecka gromada
Na stos rzuciliśmy nasz życia los,
Na stos, na stos!

O ileż mąk, ileż cierpienia,
O ileż krwi, wylanych łez,
Pomimo to nie ma zwątpienia,
Dodawał sił wędrowni kres.

Nie chcemy już od was uznania
Ni waszych mów ni waszych łez
Skończyły się dni kołatania
Do waszych dusz, do waszych kies.

Umieliśmy w ogień zapalu
Młodzieńczych wiar rozniecić skry
Nieść życie swe dla ideału
I swoją krew i marzeń sny.

Potrafim dziś dla potomności
Ostatki swych poświęcić dni.
Wśród fałszów siać zew namiętności.
Miazgą swych ciał, żarem swej krwi.

Mówili, żeśmy stumanieni
Nie wierząc w to, że chcieć to móc!
Lecz trwaliśmy osamotnieni
A z nami był nasz drogi wódz!

Płonie ognisko

Płonie ognisko i szumią knieje
Drużynowy jest wśród nas
Opowiada starodawne dzieje
Bohaterski wskrzesza czas

O rycerstwie spod kresowych stanic
O obrońcach naszych polskich granic
A ponad nami wiatr szumny wieje
I dębowy huczy las

Już do odwrotu głos **trabki** wzywa
Alarmując ze wszech stron
Staje wiara w ordynku szczęśliwa
Serca biją w zgodny ton

Każda twarz się uniesieniem płoni
Każdy laskę krzepko dzierży w dłoni
A z młodzieńczej się piersi wrywa
Pieśń potężna, pieśń jak dzwon

Zgasło ognisko i szumią drzewa
Spojrzyj weń ostatni raz
Niech ci w duszy radośnie zaśpiewa
Że na zawsze łączą nas

Wspólne troski i radości życia
Serc harcerek zjednoczone bicia
I ta przyjaźń najszczęśliwa prawdziwa
Co na zawsze łączy nas

Serce w plecaku

Z młodej piersi się wyrwało
W wielkim bólu i rozterce
I za wojskiem poleciało
Zakochane czyjeś serce.

Żołnierz drogą maszerował,
Nad serduszkami się użalił,
Więc je do plecaka schował
I pomaszerował dalej.

Tę piosenkę, tę jedyną
Śpiewam dla ciebie dziewczyno,
Może właśnie jest w rozterce
Zakochane twoje serce?
Może potajemnie kochasz
I po nocach tęsknisz szlochasz?
Tę piosenkę, tę jedyną,
Śpiewam dla ciebie dziewczyno.

Nad Żołnierza nie masz pana,
Nad karabin nie ma żony.
O dziewczyno ukochana,
Oczka twoje zasmucone.

Tam po łące, po zielonej
Żołnierz młody szedł na boje,
A w plecaku miał czerwone.
Zakochane serce twoje.

Tę piosenkę, tę jedyną
Śpiewam dla ciebie dziewczyno,
Może właśnie jest w rozterce
Zakochane twoje serce?
Może potajemnie kochasz
I po nocach tęsknisz szlochasz?
Tę piosenkę, tę jedyną,
Śpiewam dla ciebie dziewczyno.

Poszedł żołnierz na wojenkę
Poprzez góry, lasy, pola,
I ze śmiercią szedł pod rękę,
Taka jest żołnierska wola.

I choć go trapiły wielce
Kule, gdy szedł do ataku,
Żołnierz śmiał się, bo w plecaku
Miał w zapasie drugie serce.

Mury

On natchniony i młody był, ich nie policzyłby
nikt
On im dodawał pieśnią sił, śpiewał, że blisko już
świt
Świec tysiące palili mu, znad głów unosił się
dym
Śpiewał, że czas, by runął mur, oni śpiewali
wraz z nim

Wyrwij murom zęby krat
Zerwij kajdany, połam bat
A mury runą, runą, runą
I pogrzebią stary świat!

Wkrótce na pamięć znali pieśń i sama melodia
bez słów
Niosła ze sobą starą treść, dreszcze na wskroś
serc i dusz
Śpiewali wiec, klaskali w rytm, jak wystrzał
poklask ich brzmiał
I ciężył łańcuch, zwlekał świt, on wciąż śpiewał i
grał

Wyrwij murom zęby krat
Zerwij kajdany, połam bat
A mury runą, runą, runą
I pogrzebią stary świat!

Aż zobaczyli ilu ich, poczuli siłę i czas
I z pieśnią, że już blisko świt, szli ulicami miast
Zwalali pomniki i rwali bruk - Ten z nami! Ten
przeciw nam!
Kto sam, ten nasz najgorszy wróg! A śpiewak
także był sam

Patrzył na równy tłumów marsz
Milczał wsłuchany w kroków huk
A mury rosły, rosły, rosły
Łańcuch kołysał się u nóg...

Patrzy na równy tłumów marsz
Milczy wsłuchany w kroków huk
A mury rosną, rosną, rosną
Łańcuch kołysze się u nóg...

Matczyne ręce

Pamiętasz, jakieś się u kolan matki
Papierowymi bawił żołnierzami?
Jak wiatr przez okno wpadł i zmiotł ci
wojsko,
A tyś zalewał się łez strumieniami?
Koiły wtedy troski twe dziecięce
Matczyne ręce.

A później, później, gdyś już był
harcerzem,
Ileż to w domu było ambarasu,
Gdyś się sposobił do pierwszej
wyprawy
W daleką drogę do bliskiego lasu...
Gładziły jasne włosy twe chłopięce
Matczyne ręce.

Ty nie wiedziałeś, że o los twój troski
Często matczysko biedne ze snu budzą.
Ty nie widziałeś, jak do krwi otarte
Dla ciebie, synu, ofiarnie się trudzą,
W ciągłych kłopotach i ciągłej udreće
Matczyne ręce.

One cię zawsze przygarniały czule,
Gdyś był w chorobie, smutku lub
potrzebie,
One zło wszelkie od cię oddalały,
Aż na żołnierza wychowały ciebie,
W serdecznej trosce i codziennej męce
Matczyne ręce.

A dziś samotna tęskni stara matka
Za synem strojnym w mundur
wymarzony.
Pamiętaj o niej, pisz często, serdecznie.
Niech otwierając twój list upragniony
Znajdą w nich jasną swych nadziei tęczę
Matczyne ręce.

A gdy, żołnierzu, na urlop przyjedziesz,
Jako dojrzały już dziś człowiek czynu,
I matka dłonie wyciągnie ku tobie —
Przytul je mocno do ust swoich, synu,
Ze czcią największą ucałuj w podzięce
Matczyne ręce.

Wojenko wojenko

Wojenko, wojenko, cóżeś ty za pani,
Że za tobą idą, że za tobą idą
Chłopcy malowani?

Chłopcy malowani, sami wybierani,
Wojenko, wojenko, wojenko, wojenko,
Cóżeś ty za pani?

Na wojence ładnie, kto Boga uprosi,
Żołnierze strzelają, żołnierze strzelają,
Pan Bóg kule nosi.

Maszeruje wiara, pot się krwawy leje,
Raz dwa stąpaj bracie, raz dwa stąpaj bracie,
Bo tak Polska grzeje.

Wojenko, wojenko, co za moc jest w tobie?
Kogo ty pokochasz, kogo ty pokochasz
W zimnym leży grobie.

Ten już w grobie leży z dala od rodziny,
A za nim pozostał, a za nim pozostał
Cichy płacz dziewczyny.

My ze spalonych wsi

My ze spalonych wsi,
My z głodujących miast.
Za głód ,za krew, za lata łez
Już zemsty nadszedł czas!

Więc zarepetuj broń
I w serce wroga mierz!
Dudni już krok , milionów krok,
Brzmi partyzancki śpiew.

Więc naprzód ,Gwardio, marsz!
Świat płonie wokół nas.
I zadrzy wróg ,i zginie wróg
Z ręki ludowych mas.

Hej hej ułani

Ułani ułani
Malowane dzieci,
Niejedna panienka
Za wami poleci.

Hej hej ułani,
Malowane dzieci
Nie jedna panienka
Za wami poleci

Jedzie ułan jedzie
Szablą pobrzękuje,
Uciekaj dziewczyno
Bo cię pocałuje.

Hej hej ułani...

Bo u nas ułanów
To taka ochota
Lepszy wąs ułański
Niż cała piechota

Hej hej ułani...

Niejedna panienka
I niejedna wdowa
Zobaczy ułana-
Kochać by gotowa

Hej hej ułani...

Nie ma takiej wiodki
Nie ma takiej chatki
Gdzie by nie kochały
Ułana mężatki.

Hej hej ułani...

Babcia umierała,
Jeszcze się pytała:
„Czy na tamtym świecie,
Ułani będziecie?"

hej hej ułani...

Rozszumiały się wierzby płaczące

Rozszumiały się wierzby płaczące,
Rozpłakała się dziewczyna w głos,
Od łez oczy podniosła błyszczące,
Na żołnierski, na twardego życia los.

Nie szumcie, wierzby, nam,
Żalu, co serce rwie,
Nie płacz, dziewczyno ma,
Bo w partyzantce nie jest źle.
Do tańca grają nam
Granaty, wisów szczęk,
Śmierć kosi niby łąn,
Lecz my nie znamy, co to lęk.

Błoto, deszcz czy słoneczna spiekota,
Wszędzie słyhać miarowy, równy krok,
To maszeruje leśna piechota,
Śpiew na ustach, spokojna twarz, twardego
wzrok.

Nie szumcie, wierzby....

I choć droga się nasza nie kończy,
Choć nie wiemy, gdzie wędrówki kres,
Ale pewni jesteśmy zwycięstwa,
Bo przelano już tyle krwi i łez.

Nie szumcie, wierzby....

Marsz pierwszego korpusu

Spoza gór i rzek
Wyszliśmy na brzeg.
Czy stąd niedaleko już
Do grających wierzb, malowanych zbóż?
Wczoraj łąch, mundur dziś!
Ściśnij pas, pora iść!
Ruszaj, Pierwszy Korpus nasz,
Spoza gór i rzek - na Zachód marsa!

Czekaj, Maryś, nas -
Niedaleki czas,
Gdy zmora przepadnie zła,
Będzie radość, as błysnie w oku łąa...
Nie płacz, Maryś, nie -
Nie powtórzy się!
Ruszaj, Pierwszy Korpus nasz -
Salut daj na Wschód! Na Zachód marsz!

Będzie wielka rzecz,
Pospolita Rzecz!
Potęga wyrośnie z nas
Na pochwałę wsi, na pochwałę miast -
Na spotkanie dniom
Szlany stanie dom!
Ruszaj, Pierwszy Korpus nasz,
Po tę Wielką Rzecz - na Zachód marsz

Oka

Szumi dokoła las,
czy to jawa, czy sen?
Co ci przypomina,
co ci przypomina
widok znajomy ten?

Żółty wiślany piach,
wioski słomiany dach,
płynie, płynie Oka,
jak Wisła szeroka,
jak Wisła głęboka.

Szumi, hej, szumi las,
gdzieżeś rzuciła nas?
Dolo, dolo nasza,
hej, dolo tułacza,
gdzieżeś rzuciła nas?

Był już niejeden las,
wiele przeszliśmy rzek,
ale najpiękniejszy,
ale najpiękniejszy
jest naszej Wisły brzeg.

Skrwawiony Wisły brzeg...
jak to męczy, boli,
żał nam serce ścisnął,
Wisło, nasza Wisło
w niemieckiej niewoli.

Piękny jest Wisły brzeg,
piękny jest Oki brzeg,
jak szarża ułańska,
od Wisły, do Gdańska
pójdziemy, dojdziemy

Pieśń o wodzu miłym

Jedzie, jedzie na Kasztance,
Siwy strzelca strój!

/Hej, hej, Komendancie,
Miły wodzu mój!/bis

Gdzie szabelka Twa ze stali,
Przecież idziem w bój?

Hej, hej, Komendancie...

Gdzie Twój mundur generalski,
Złotem wyszywany?

Hej, hej, Komendancie...

Masz wierniejszych niż stal chłodna
Młodych Strzelców rój...

Hej, hej, Komendancie...

Nad lampasy i czerwienie
Wolisz Strzelca strój...

Hej, hej, Komendancie...

Ale pod tą szarą bluzą
Serce ze złota!

Hej, hej, Komendancie...

Ale błyszczą groźną wolą
Królewskie oczy!

Hej, hej, Komendancie...

Pójdziem z Tobą po zwycięstwo
Poprzez krew i znój!

Hej, hej, Komendancie

Żeby Polska była Polską

Z głębi dziejów, z krain mrocznych,
Puszcz odwiecznych, pól i stepów,
Nasz rodowód, nasz początek,
Hen od Piasta, Kraka, Lecha.
Długi łańcuch ludzkich istnień
Połączonych myślą prostą.

Żeby Polska, żeby Polska!
Żeby Polska była Polską!

Wtedy, kiedy los nieznany
Rozsypywał nas po kątach,
Kiedy obce wiatry grały,
Obce orły na proporcach-
Przy ogniskach wybuchała
Niezmierzona nuta swojska.
Żeby Polska, żeby Polska....

Zrzucał uczeń portret cara,
Ksiądz Ściegienny wznosił modły,
Opatrywał wóz Drzymała,
Dumne wiersze pisał Norwid.
I kto szablę mógł utrzymać
Ten formował legion, wojsko.
Żeby Polska, żeby Polska.....

Matki, żony w mrocznych izbach
Wyszywały na sztandarach
Hasło: "Honor i Ojczyzna"
I ruszała w pole wiara.
I ruszała wiara w pole
Od Chicago do Tobolska.
Żeby Polska, żeby Polska....

Czerwone maki

Czy widzisz te gruzy na szczycie?
Tam wróg twój się ukrył jak szczur.
Musicie, musicie, musicie
Za kark wziąć i strącić go z chmur.
I poszli szaleni zażarci,
I poszli zabijać i mścić,
I poszli jak zawsze uparci,
Jak zawsze za honor się bić.

Czerwone maki na Monte Cassino
Zamiast rosy piły polską krew.
Po tych makach szedł żołnierz i ginął,
Lecz od śmierci silniejszy był gniew.
Przejdą lata i wieki przeminają.
Pozostaną ślady dawnych dni
I tylko maki na Monte Cassino
Czerwienie będą, bo z polskiej wzrosną
krwi.

Runęli przez ogień ,straceńcy,
niejeden z nich dostał i padł,
jak ci z Somosierry szaleńcy,
Jak ci spod Raławic sprzed lat.
Runęli impetem szalonym,
I doszli . I udał się szturm.
I sztandar swój biało czerwony
Zatknęli na gruzach wśród chmur,

Czerwone maki...

Czy widzisz ten rząd białych krzyży?
Tam Polak z honorem brał ślub.
Idź naprzód, im dalej ,im wyżej,
Tym więcej ich znajdziesz u stóp.
Ta ziemia do Polski należy,
Choć Polska daleko jest stąd,
Bo wolność krzyżami się mierzy,
Historia ten jeden ma błąd.

Czerwone maki...